

tünetek vehetők számba. Véleményem szerint legtöbbet tehetne az időjárás. Az ideji szárazság, a lepkerajzás és a hernyók kikelése idejében uralkodott verőfényes szép napok azonban a Porthesia ez évi szaporodására csak a legkedvezőbb hatással lehettek.

A kereskedelmi tudományok és erdőgazdaságunk.

Irta: *Csoma Gusztáv.*

Közismert tény, hogy Magyarország és Ausztria a legnagyobb faexportáló államok közé tartozik s e tekintetben az Erdészeti Lapok folyó évi juliusi füzetében (633. old.) megjelent kimutatásra hivatkozunk, mely a világ faforgalmának adatait foglalja össze.

A fakivitellel foglalkozó államok sorában, ezek szerint, első helyen állván, az üzleti szellem ébrentartása és fejlesztése nálunk elsőrendű feladat, melyet az erdőbirtokosok és tisztjeik sorában felkarolni főiskolánk van hivatva. A nemzeti állam kiépítésének megindult nagy munkájában főiskolánkon van helyén módot nyújtani az erdőgazdaság szolgálatába lépő összes hallgatónak, hogy a kereskedelmi tudományokkal gyarapítva képzettségüket, szélesebb látókörrrel hagyják el a főiskolát s magokkal vigyék vérükbe felszivódottan azt az erős tudatot, hogy az erdészeti szak-tudományok első sorban az erdővagyon fentartásának eszközei, a fahozamok jó értékesítése pedig attól függ, mennyire tudjuk a kereskedelmi téren elérhető előnyöket javunkra kihasználni. Ezen tudattal kell minden erdőtisztnek működnie, az hasson rá lelkesítőleg, mikor a hazai föld erdőborította részén gazdálkodik, hogy a nemzet vagyonosodását előmozdítsa s ezzel a belső jólétet emelje; azt a belső jólétet, mely a birtokosnak nyújtott nagyobb jövedelem és a munkáskezek foglalkoztatása s munkájok díjazása révén fakad.

Ezért tartoznak a kereskedelmi tudományok főiskolánkra.

Ismerjük főiskolánk erdőmérnöki szakosztályának négy évre kiterjesztett hatalmas körvonalait, melyeken belül módjában van a fiatalságnak jól megemészteni a tudományokat s előkészíthető a

fiatalság azon nagy arányu feladatokra, melyek megoldására hivatva lesz. Ezen feladatok között első helyre kerültek: az erdők feltárása s a fahozamok jobb értékesítése; előbbi célzt a technikai tudományoknak széles alapon való előadása, utóbbit az illető szaktudományok, a kereskedelmi-, váltófog és a bankügyletek tárgyalása szolgálja.

Mindkét feladat beruházások nélkül nem lévén megoldható, a gyakorlati erdőgazdának ismernie kell a pénzügyekkel való összeköttetés módját is. Erre főiskolánk hallgatóinak meg lesz adva az alkalom, ha szintén lehetőleg széles alapon megismerkednek a pénzügyek üzletvitelének tárgyaival, ha megismerik a bankügyletek számolási műveleteinek alapját; miben áll az érem- és pénzváltási üzletág; az értékpapír üzletág; a leszámítolási üzletág; előlegezési üzlet; takarékbetéti üzlet; folyó számlahitel s a jelzálogkölcsön.

A váltók is a pénzkereskedés tárgyát képezvén, azok jogi természetén kívül fontos ismerni a váltót, mint a pénzkereskedés tárgyát, a valutát és pénzlábat; egyes államok éremrendszereit; a művelt államokban a forgalmi központokon létesített tőzsdéket, mint a pénzpiac képviselőit, melyek egymás között szoros kapcsolatban vannak; továbbá mennyiségtani alapon a bel- és külföldi váltók leszámítolásának módját; a külföldi váltók átszámolásának módjait, a közvetlen váltóátszámolást a küldvényezendő vagy intévényezendő külföldi váltók értékének kikeresésére, a közvetett váltóátszámolásokat és módjait; végül a váltókémlést.

Ha ezekhez hozzájárul a vám- és tarifapolitika és a forgalmi eszközök mikénti használatának ismertetése: ezek által szélesbül a jövő erdőgazdájának ismeretköre és lehetővé teszi, hogy a szaktudományokat is az üzleti szempontok szemmel tartásával alkalmazza a gyakorlati életben s ezen alapon megtalálhatják a külföldi államok fogyasztóival a közvetlen összeköttetést is.

Az erdőszolgálatába álló fiatalság magas képzettséggel lépvén így ki az életbe: szellemi erői teljes kifejtésére meg kell nyitni előtte a tért, mert a fahozamok jobb értékesítése tekintetében még nem állunk a helyzet magaslatán.

Mint a hogy a nagy Magyar Alföld, a hatalmas vasuti hálózat mellett Európa veteményes kertje lehetne, úgy izmosodhatik erdő-

gazdaságunk is, ha a külállamok felfogyasztó vállalataival is közvetlen összeköttetést keres és tart fenn. Ebben az irányban lehet berendezkedésünk más a faértékesítés tekintetében, mint a nyugati államoké.

Hogy a német, angol, francia, szóval a faimportáló államok erdészeinek más a helyzetük, mint Magyarország, Ausztria, Svédország, Északamerikai Egyesült-Államok, Kanada és Oroszország stb. erdészeinek, hol a kivitel nagyarányú, azt könnyű megérteni. Természetes, hogy a nagyarányú behozatalra szoruló államokban, az ottani faértékesítés módja más berendezkedést von maga után, de könnyebb is, mint a nagyban exportáló államokban. Míg előbbieken a fa nagy kereslete folytán az oda való, közel-érhető fa könnyen s magas áron kél el, addig utóbbiakban összeköttetéseket kell keresni a fatermékek elhelyezkedésére s éppen itt szükséges a reális alapon nyugvó, a hitelt és bizalmat keltő, erkölcsi tartalommal bíró vállalkozás, melynek nyomában a kultúra fejlődik s gazdasági izmosodás jár. A mi viszonyaink között van legnagyobb szükség nagyobb terjedelmű kereskedelmi ismeretekre, mert sokszor vagyunk kénytelenek tőárainkat, ha azokat reális mértéken akarjuk tartani, *külföldi* piaci árakból levezetni.

Ide jegyezzük még, hogy az erőtől duzzadó vállalatok számitásaikba az emberi természetet is helyes értékével vették fel, midőn alkalmazottaik érdekeit a magokéival szorosán összekapcsolták a jutalékrendszerben. Sociális erő is rejlik abban, ha birtokos és alkalmazott a jobb, de a rosszabb időket is aránylagosan egyaránt érzik.

Ha elgondoljuk, hogy ily alapokon, a fogyasztókkal létesített közvetlen összeköttetés révén is, hová fejlődhetik erdőgazdaságunk: nagy arányú perspektíva tárul lelki szemeink elé, melyben nemzeti államunknak gazdaságilag is erősebbé való tételére az erdővagyon mint fontos tényező jelentkezik.

